

този огнь; сѣщо азъ съмъ твърдѣ силенъ; вый сте длѣжни да ми ся покорявате, що щехте да му ся отговорите?

МАРІЯ.

Щехъ да му рѣкѣ: вый сте будала; вмѣсто да ви ся покоряваме, по-добрѣ ще бѣде да вы пратимъ въ Добродолскыя мѣнастырь при лудытѣ.

УЧИТЕЛКА.

Е, добрѣ, драга моя, Израилтянытѣ не отговорихъ тѣй на Мойсеа. Защо? Защото тѣ видѣхъ чудесата, които бѣше Богъ направилъ, за които имъ Мойсей говореше.

СОФІЯ.

Дозволете, драга моя пріятелко, да направѣ и азъ едно разсѣжденіе. Ако да бѣше писалъ Мойсей исторіѣ по волѣтѣ си, струва ми ся, че той не щеше да тури въ тази исторіѣ туй, което му ся случи когато видѣ цѣлъ купень въ огнь, и никѣкъ неизгоряваше. Мойсей не щеше да бѣде толко дързновенъ, и щеше много пѣти да ся оправдава, и секога да повтара, че като тепкавъ мѣчно хоротуваше. Струвами ся, ако не бѣше рачилъ да описва истинѣтѣ, че щеше да каже: Испървомъ, като ми говори Богъ, не ся уплашихъ и рѣкохъ: „Щѣ отидѣ да избавѣ народа, и никѣкъ не ся боѣхъ отъ Фараона.“

УЧИТЕЛКА.

Забѣлѣжваніето ви е най-добро, драга моя. Единъ чловѣкъ, когато списва исторіѣ и исповѣдва лударіитѣ, които е сторилъ, може нѣкой да сѣди дързновенно, че този чловѣкъ казва истинѣтѣ; защото, ако да бѣше лѣжець, той щеше да лѣже за